

Nr 204.

Godkänd av första kammaren den 6 juni 1916.

Godkänd av andra kammaren den 6 juni 1916.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om förbud i vissa fall mot fortskaffande av gods med svenskt fartyg mellan utrikes orter samt lag om utsträckt tillämpning av lagen den 6 mars 1916 om förbud i vissa fall mot överlåtelse av svenskt fartyg eller andel däri samt mot tidsbefraktning av fartyg, dels ock en i ämnet väckt motion.

(Lagutskottets utlåtande nr 47.)

Till Konungen.

Genom en den 25 april 1916 dagtecknad proposition, nr 186, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till

dels lag om förbud i vissa fall mot fortskaffande av gods med svenskt fartyg mellan utrikes orter,

dels ock lag om utsträckt tillämpning av lagen den 6 mars 1916 och förbud i vissa fall mot överlåtelse av svenskt fartyg eller andel däri samt mot tidsbefraktning av fartyg.

Riksdagen har visserligen funnit förstnämnda lagförslag vara ägnat att väcka ganska starka betänkligheter. Det ingripande, vartill Kungl.

Maj:t enligt detsamma bemyndigas, är synnerligen vittgående. Även en kombinerad fart, som berör jämväl svenska hamnar, och som måhända till vida övervägande del betjänar svensk handel, komne att kännbart därav beröras, då ju, vad trampfart angår, varje fraktning av gods mellan utländska hamnar bleve beroende av utverkat tillstånd, och Kungl. Maj:t jämväl skulle hava i sin hand att belägga linjefarten med enahanda band. Verkningarna av ifrågavarande förbud låta sig för närvarande svårigen beräknas, vare sig ifråga om de menliga följderna för vår sjöfartsnäring av utestängande från de utländska traderna eller i fråga om den reglerande verkan å fraktpiserna för svensk export och import.

Men å andra sidan äro följderna av tonnagebristen för vår handelsomsättning med utlandet redan så kännbara och kunna lätteligen i fortsättningen stegras så betydligt, att Kungl. Maj:t icke synes böra sakna de möjligheter att bekämpa svårigheterna, som här avsedda lagstiftning kan erbjuda. Ej heller har riksdagen funnit anledning att, på sätt i en inom riksdagen väckt motion ifrågasatts, från förbudet generellt undantaga fartyg, som gå i trampfart inom nordeuropeiska farvatten eller som efter lagens ikraftträdande inköpas från utlandet eller kontrakteras vid svenska varv. Där i dylika fall skälig anledning till undantag kan anses föreligga, torde säkerligen licens kunna påräknas. Riksdagen vill emellertid giva uttryck åt sin förväntan, att den kommission, åt vilken prövningen av förekommande licensansökningar, enligt vad den kungl. propositionen omförmåler, är avsedd att anförtros, erhåller sådan sammansättning, att däri beredes tillbörlig representation åt sakkunskapen på sjöfartsnäringens område, samt att kommissionens arbete organiseras med allt tillbörligt aktgivande på den i ärenden av ifrågavarande slag eminenta nödvändigheten av snabbast möjliga handläggning och, där så erfordras, telegrafiskt meddelade svar och besked av allehanda slag.

Vad vår linjetrafik, särskilt den transoceana, angår, har, såsom av propositionen inhämtas, departementschefen visat sig beakta att endast i trängande nödfall ingrepp i dess nationalekonomiskt så hoppgivande och betydelsefulla verksamhet företages. Enligt riksdagen från kommerskollegium tillhandakommen uppgift, härefter under år 1915 denna transoceana trafiks bruttointäkter, i allt 38,007,000 kronor, till ej mindre än 41,93 % eller 15,937,177 kronor av fraktfart mellan utrikes hamnar. Riksdagen vill uttrycka den förhoppning, att förhållandena skola så gestalta sig, att ett utsträckande av förbudet till att i verkligt besvarande omfattning gälla denna fart måtte kunna undvikas.

Mot förslaget till lag om utsträckt tillämpning av lagen den 6 mars

1916 om förbud i vissa fall mot överlåtelse av svenskt fartyg m. m., har riksdagen icke haft något att erinra.

Riksdagen får alltså anmäla, att riksdagen bifallit Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 6 juni 1916.

Med undersåtlig vördnad.